

הַלֵּילָה הַזֶּה אֶפֶל, שֶׁקֵּט וְקָר בַּעֲרֵירָה הַקִּטְנָה רָאדִין.  
כָּל הָאָנָשִׁים כָּבֵר יִשְׁנוּ שָׁנָה עֲמוּקָה.  
אַבֵּל בַּחֲלוֹן אֶחָד קָטָן, מִמֶּנּוּ בָקַע אוֹר – דָּלֶק עוֹד נֵר...



הַתְּלִמִּיד שָׁם לֵב  
לְסוּד מוֹזָר מְאוּד:  
מֵדִי לַיְלָה, בְּדִיוֹק  
נִכְנָס ה'חֶפֶץ חַיִּים'  
לְבֵית הַכְּנָסֶת.  
מָה עוֹשֶׂה הָרַב הַקָּדוֹשׁ  
בַּחֲשֵׁכָה לְבָדוּ?



הֵלֵב שֶׁל הַתְּלָמִיד  
דָּפַק בְּחִזָּקָה:  
"תֵּק-תֵּק, תֵּק-תֵּק!"  
הוּא חָשַׁב בְּלִבּוֹ:  
"אֲנִי חַיֵּב לַדַּעַת!  
אֲנִי חַיֵּב לִרְאוֹת אֶת  
מַעֲשֵׂי הָרֵב!"



הַתְּלִמִּיד יֵצֵא מִבֵּיתוֹ בְּשָׁקֶט-בְּשָׁקֶט...  
עַל קִצּוֹת הָאֲצָבָעוֹת.  
'חֲרִיקָה!' – נִשְׁמָע קוֹל דִּלְת הָעֵץ  
נִשְׁמָע **נִחְיָקָה!** שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת.  
הוּא נִכְנֵס בְּזִהְרֵי פְּנִימָה.



הוא עלה אל עזרת הנשים הריקה  
ומצא לו מקום מחבוא.  
המקום היה חשוך והשקט היה מיוחד.  
התלמיד המתין בנשימה עצורה...



ואז... שעון הקיר הכה  
בדיוק שתיים-עשרה –  
חצות הלילה!



'נֶק-נֶק-נֶק! נִשְׁמָעוּ צְעָדִים קִטְנִים. הִדָּלַת נִפְתָּחָה בְּאוֹר גָּדוֹל. ה'חֲפִץ חַיִּים'  
צֵעַד לָאֵט. פָּנִיו הָאִירוּ בְּאוֹר וּבִקְדֻשָּׁה, קְשׁוּרוֹת לֵה' יִתְבָּרַךְ.



הָרַב הִגִּיעַ עַד לְקִדְמַת בַּיִת הַכֹּהֵנֶסֶת, וְעָמַד יָשָׁר מוֹל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ.  
הַתְּלָמִיד מִלְמַעְלָה עָצָר אֶת נְשִׁימָתוֹ: מָה הָרַב יַעֲשֶׂה עַכְשָׁו?



ה'חפץ הו חיים

ה'חפץ חיים' פתח את דלתות ארון הקודש! ספרי התורה הקדושים  
הבהיקו. ואז – קרה דבר שזיעזע את התלמיד עד עמק נפשו!

הָרַב הַקָּדוֹשׁ הַכֹּהֵנִים אֶת  
רְאוּשׁוֹ לְתוֹךְ אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ...  
וְהִתְחִיל לְבָכּוֹת בְּדַמְעוֹת  
שְׁלִישׁ מֵעַמֶּק הַלֵּב!  
הוּא פָּנָה לָהּ בְּתַפְלָה:



“רבונו של עולם!”  
הרי אני כהן, ולכהן יש נטיה לבא לידי פעם!  
אנא, עזרני שאוכל להתגבר על כך!  
רבונו של עולם, עזר לי להיות טוב יותר!”





הַתְּלָמִיד לֹא הֶאֱמִין! ה'חֲפֵץ חַיִּים'!? הָרַב הָכִי רָגוּעַ בְּעוֹלָם, שְׂמֵלִים  
סְעוּלָם לֹא כָעַס? בְּשִׁבְלִי זֶה הוּא כִּךְ בּוֹכָה וּמִתְפַּלֵּל לָה'?

וְאִזְ הַבֵּין הַתְּלִמִּיד אֶת הַסּוּד:  
ה' חֲפִץ חַיִּים' לֹא נוֹלֵד מִלְּאָד.  
אֵיךְ הוּא נִהְיָה כָּךְ סִבָּלָן וְטָהוֹר?  
בְּזָכוֹת הַתְּפִילָּה!  
בְּזָכוֹת שְׁבִקְשׁ מַה' עֲזָרָה בְּתַקּוּן הַמַּדּוּת.



הַתְּלִמִּיד הַבֵּין, וְגַם אֲנַחְנוּ מְבִינִים: אֲנַחְנוּ לֹא לְבַד!  
גַּם כְּשֶׁקָּשָׁה וּמִתְחַשֵּׁק לְכַעַס – תְּלִמִּיד אֶפְשָׁר  
לְפָנוֹת לְאָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים וְלִבְקֵשׁ: עֶזֶר לִי!



הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ כָּל תְּפִלָּה שְׂיוֹצֵאת מֵהַלֵּב.  
הוּא שׁוֹלַח לָנוּ כַּח מֵהַשָּׁמַיִם (סיעתא דשמיא) לְזִילָדִים  
טוֹבִים, סְבָלָנִים וּמְלֵאֵי אֲהָבָה! לְהִיּוֹתִי

